

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰੱਥ ਹੈ, ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਪਾਰੂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਪਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮਨੁੱਖ ਜੱਦ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ (ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ) ਕਈ ਉਪਾਏ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਇਸ ਵਰਗਾ ਮਹਾਪਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੋਰ ਹੀ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੱਥ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਨਾ - ਇਸ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੇਨ ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੇਲਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਉੱਪਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਇੱਥੇ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਕਿੱਥੋਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਥੇ ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਤੋਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਪਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਇਕਦਮ ਮੂੰਹ ਫਿਰਾਕੇ ਪਿਛਾੜੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਧਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜੇ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਆਓ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ? ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪੁਰਸੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜੇਕਰ ਉਡਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੇਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਰਹਿਣ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਕਥਾਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਆਪ ਬਿਲਕੁਲ ਚੱਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ। ਖੁਦ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ - ਆਪ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿਧਰੇ - ਕਿਧਰੇ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਤਿੱਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਰੂਰ ਪਿਆਰੇ ਤਾਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੰਡਿਤ ਝੂਠਾ ਨਿਕਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਣ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ! ਫਿਰ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਾ ਜਾਏਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਹੱਥ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੱਥ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੂਰਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੈਨਾਰਿਟੀ, ਉਹ ਹੈ ਮੈਜੋਰਿਟੀ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੈਣ ਮੰਨੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖਿੱਚਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੱਟ (ਜੰਕ) ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਏਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਲ ਭਰਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਜਾਣਨਹਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਗੇ ਕੀ? ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਸੁਰੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਚਲਣ ਆਦਿ ਸਭ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਚਲਣ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਅਸੁਰ, ਕਿੱਥੇ ਦੇਵਤੇ! ਪਰ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਛੂਧੀ - ਮੂਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 5 ਸੀੜੀ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਡਿੱਗਿਆ ਅਤੇ ਮਰਿਆ। ਅੱਜਕਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ

ਉਪਾਏ ਰਚਦੇ ਹਨ। 21 ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਕੁੱਦਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿਣ। ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। 5 ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਭੱਜ ਜਾਏਗੀ ਨਾ! ਇਸਲਈ ਜੀਵਘਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉੱਥੇ ਹੈ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਿਟਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸੁਖ ਦੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ... ਇਹ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਾਕਾਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਜਰੂਰ ਬਾਬਾ ਆਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਮਰਾਂਗੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਪੀਸ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉਦੋਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ ਨਾ! ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਫਿਰ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵੇਖਣਾ ਮੌਤ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਿੰਨਾ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਵਿਨਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਈ ਧਰਮ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੁੱਤਾ ਹਿਮਾਲਿਆ ਤੇ ਗੱਲ ਗਏ। ਫਿਰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੀ? ਪੂਲਯ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਲਮਈ ਭਾਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਲਮਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਖੰਡ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਬੂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਅਰਥ ਸਾਹਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਤਮੋ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਮੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਲਸੇਲ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਲਸੇਲ ਮਹਾਭਾਰੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ। ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਖੰਡ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸ੍ਰਰਗ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ। ਜਰੂਰ ਸ੍ਰਰਗ ਤੋਂ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਅਨਾਦਿ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਲਯੁਗ, ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਅਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਰੱਬ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ! ਇਹ ਖੇਲ੍ਹ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਨਾ! ਚੇਤਨ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਿਆ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ? ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸ੍ਰਰਾਜ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜੋ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਟੀਚਰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਵੀ ਫਿਰ ਵਿਗੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਕੇ ਫਿਰ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਵੇਖੇ ਨੰਬਰਵਨ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਕੋਈ ਫਿਰ ਪਰਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਾਇਕ। ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਂਦੇ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਸੁਧਾਰਦੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੁਰ ਆਕੇ ਲੁੱਕਕੇ ਬੈਠਦੇ ਸੀ। ਅਸੁਰ ਬਣ ਕਿੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਬੁੱਧੀ ਫਿਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਮਾਇਆ ਖਾਏਗੀ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੰਨੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਵੀ ਛੁਈ - ਮੁਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਸੁਧਾਰਨੀ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ, ਉਹ ਆਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ। ਇਵੇਂ ਸਥੂਲ ਅਤੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸਟੇਜ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ, ਵਿਅਰਥ ਬੋਲ, ਵਿਅਰਥ ਕਰਮ ਦੀ ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਰਤ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਇਸੇ ਵਰਤ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਵਿਖਾ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਉੱਡਦਾ ਯੋਗੀ ਹਨ।
